

[Lone Dybkjær]

aktionærer i foretagendet, eller det kan være på den måde, at man overvejer, om man skal finde andre end energiministeren, der ene kan sidde og udpege bestyrelsesmedlemmer. Det kunne være efter samråd med Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og Industrirådet eller andre. Altså systemer, som tillader former, som ikke bare gør, at det er energiministeren, der enerådigt kan skalte og valte med dette kæmpeaktieselskab. Jeg synes også, diskussionen og erfaringerne fra Norge viser, at det er nyttigt at få det klarlagt med det samme.

Waldorff (VS):

Hr. Niels Anker Kofoed stillede et uhyre interessant spørgsmål. Kan en person eller en personkreds forvalte et sådant selskab, hvor man er eneaktionær, og hvor man selv skal føre tilsyn osv.? Kan man have tillid til sådan noget? Hr. Niels Anker Kofoed mente, at det kunne man ikke, og han var yderst mistænksom.

Vi har jo en parallel til det, nemlig spørgsmålet: kan man have tillid til et folketing, som ikke bare selv bevilger over den årlige finanslov, hvad de vil bruge, men som sandelig også selv fører tilsyn med, hvordan pengene bliver brugt, selv afgør, om rigsrevisionens rapporter er noget, der overhovedet skal behandles eller tages til efterretning? Her tror jeg nok, befolkningen har det ligesom hr. Niels Anker Kofoed. Det har man selvfølgelig ikke tillid til.

Ved den meget omhyggelige og for mig at se ret ligegyldige gennemgang af, hvad der er lovgrundlaget og bevillingsgrundlaget for D.O.N.G., som der er i bemærkningerne til forslaget, mener jeg, det bliver klart, at formålet med at komme med sådan et lovforslag lige præcis ikke er det, som det faktisk bliver markedsført under, nemlig at man ikke kan acceptere en statslig selskabsform, som strider imod dansk forvaltningstradition, og hvad man nu siger, når man er konservativ og skriver lovforslag.

Jeg mener heller ikke, at det faktisk har noget reelt at gøre med spørgsmålet om at have parlamentarisk kontrol. Så kan man snakke om nok så mange socialdemokratiske bestyrelsesmedlemmer. Sådan noget ved man at socialdemokratiet altid gør. Det er ikke det samme som at unddrage sig parlamenta-

risk kontrol. Jeg mener, at historien med D.O.N.G. i hvert fald i de sidste 4-5 år har været, at det nok er det foretagende, som er mest under lup og bliver mest kulegravet, og hvor de borgerlige er mest oppe på dupperne for at se, om man kan finde en eller anden sag - lige bortset fra postvæsenet. Jeg mener faktisk, at der ikke er nogen statslig aktivitet, der i den grad er under mistanke for at ville lave et eller andet, som det private erhvervsliv ikke kan lide.

Jeg mener, at forslaget om at lave en særlig lov, som regulerer D.O.N.G.s virksomhed, er tåbeligt, og det mener jeg, fordi det i praksis vil betyde en enorm bremse på en nogenlunde effektiv og hurtig udvikling på energiområdet. Skal der være nogen som helst logik i, at man har en lov for D.O.N.G., så skal man også have en for alle de andre aktiviteter. Så skal vi have en lov for DOFAS, så skal vi have en lov for Dansk Vindteknik A/S, så skal vi have en lov for forskellige andre, både eksisterende og kommende selskaber, som staten deltager i. Det afslører i virkeligheden noget om, hvad hensigterne er med det. Hvis det faktisk er meningen, at man skal stille i folketinget med et lovforslag, hver gang man skal tage fat på en ny væsentlig aktivitet, så har man muligheden for at bremse en styrkelse og en udvidelse af det statslige olieselskabs aktiviteter. Det mener jeg er det reelle formål med dette forslag.

Jeg skal ikke kunne sige, om de radikale er klar over, at de altså her er blevet spændt for fru Annelise Gotfredsens vogn, som kører med det formål at få stækket den statslige olieaktivitet, og som klart har det formål: svæk D.O.N.G., styrk de private olieselskabers stilling på oliemarkedet! Det er klart det, det handler om, hvis man skal se på, hvad de reelle konsekvenser af dette lovforslag kan være. Jeg ved ikke, om de radikale selv har den oplevelse, at det er det, de er i gang med, men jeg tror i hvert tilfælde, at mange radikale vælgere og medlemmer vil blive forbavsede, hvis de en dag bliver klare over, at det er en sådan udvikling, de har været med til at sætte i gang.

Man kan camouflere sine hensigter på mange måder. Man kan gøre det mere eller mindre elegant. I fremsættelsestalen synes jeg ikke det er gjort særlig elegant. Der siger man, at efter aktieselskabslovens § 9 forudsættes det, at bestyrelsens medlemmer betrag-